

prof. dr hab. Włodzimierz Lengauer

Uniwersytet Warszawski

Temat lekcji:

Miłość według starożytnych Greków

Starożytna Grecja dała początek kulturze Europy. Po dziś dzień korzystamy z dorobku Greków. Ogromna część terminologii filozoficznej i politycznej pochodzi z języka starożytnych Greków, jak choćby sam wyraz „polityka”, terminy „demokracja”, „ekonomia” (gr. *oikonomia*) czy „teatr”. Początek literatury europejskiej to *Iliada* i *Odyseja* Homera. Największy okres rozkwitu kultury greckiej to V-IV w. p.n.e., kiedy powstały wielkie tragedie Ajschylosa, Sofoklesa, Eurypidesa oraz filozofia Sokratesa i Platona. Dlatego warto też wiedzieć, co Grecy tego okresu sądzili o ludzkiej miłości.

Żyjący w IV wieku p.n.e. Platon, uczeń Sokratesa, zagadnieniu miłości poświęcił dialog *Uczta* (gr. *Symposion*). To relacja ze spotkania towarzyskiego w domu poety tragicznego, Agatona. Uczestnicy rozmowy przy winie (takie spotkanie zwali Grecy właśnie *symposion*) wygłaszają mowy na cześć Erosa. „Eros” to imię boga miłości i zarazem rzeczownik pospolity znaczący „miłość”, jaką żywi człowiek do drugiego człowieka. Znany autor komedii, Arystofanes, wygłasza tam bardzo interesującą mowę...

Tekst: Platon, *Uczta* 189c-193d (patrz plik ze źródłem)

1. Na czym według Arystofanesa polega potęga Erosa?
2. Dlaczego ludzie według tej opowieści potrzebują miłości fizycznej?
3. Co ludziom daje fizyczna bliskość drugiej osoby?